การปลูกข้าวไร่ของเกษตรในโครงการศูนย์ภูฟ้าพัฒนา อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่านส่วนใหญ่ใช้ รูปแบบการปลูกแบบหมุนเวียน คือ การปลูกข้าวไร่ในพื้นที่ 1 ครั้งต่อปีหรือมากกว่าตามความอุดม สมบูรณ์ของคินแล้วปล่อยให้คินพักตัว 3-5 ปี จึงกลับมาปลูกซ้ำอีก ปัจจุบันมีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ ทำ ให้ระยะเวลาของรอบการปลูกลคลงเป็นผลให้ปริมาณผลผลิตข้าวไร่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่เพียงพอต่อการ บริโภค ทั้งนี้เนื่องมาจากปัญหาการใช้พื้นที่ซ้ำซาก ทำให้ความอุดมสมบูรณ์ของดินลดลง ปริมาณ วัชพืช การแพร่กระจายของโรคและแมลงศัตรูข้าวเพิ่มขึ้น รวมถึงปัจจัยทางค้านสภาพภูมิประเทศและ ภูมิอากาศ ดังนั้นการเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเพิ่มผลผลิตและปริมาณผลผลิตข้าวไร่ ภายใต้สภาพแวคล้อมที่แตกต่างกันนั้น สามารถทำให้เกิดความเข้าใจถึงศักยภาพเชิงพื้นที่และหา แนวทางในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการแก้ปัญหาปริมาณผลผลิตข้าวไร่ที่ไม่ เพียงพอต่อการบริโภคได้ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเอาระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มา ประยุกต์ใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลปัจจัยการเพิ่มผลผลิตข้าวไร่และทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยการเพิ่มผลผลิตและปริมาณผลผลิตข้าวไร่โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถคลอยพหุคูณด้วยตัว แบบการถดกอยแบบขั้นบันไดเพื่อทำการบ่งชี้หาความแตกต่างของปริมาณผลผลิตข้าวไร่ในพื้นที่ศูนย์ ภูฟ้าพัฒนาภายใต้เงื่อนไขของสภาพแวคล้อมและวัฒนธรรมการปฏิบัติของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ผล การศึกษา พบว่า ภายใต้สภาพความลาดชั้นที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชในทิศทางความลาดชั้นด้านทิศ เหนือ ปัจจัยที่ทำให้ปริมาณผลผลิตข้าวไร่แตกต่างกัน คือ ปริมาณฟอสฟอรัสในคิน ภายใต้สภาพความ ลาดชั้นที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชในทิศทางความลาดชั้นด้านทิศใต้ ปัจจัยที่ทำให้ปริมาณผลผลิตข้าว ไร่แตกต่างกัน คือ จำนวนครั้งในการกำจัดวัชพืช ภายใต้สภาพความลาดชั้นที่ไม่เหมาะสมต่อการปลูก พืชในทิศทางความลาคชั้นด้านทิศเหนือ ปัจจัยที่ทำให้ปริมาณผลผลิตข้าวไร่แตกต่างกัน คือ ปริมาณ อินทรียวัตถุ ฟอสฟอรัส โพแทสเซียมและค่าความเป็นกรด-ด่างในดินและภายใต้สภาพความลาดชั้นที่ ้ไม่เหมาะสมต่อการปลูกพืชในทิศทางความลาคชั้นด้านทิศใต้ ปัจจัยที่ทำให้ปริมาณผลผลิตข้าวไร่ แตกต่างกัน คือ ปริมาณอินทรียวัตถุในคิน ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ เกษตรกรที่ปลูกข้าวไร่ ภายใต้ความลาดชั้นที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชในทิศทางความลาดชั้นด้านทิศเหนือควรให้ ความสำคัญกับปริมาณฟอสฟอรัสในดินโดยการใส่ปุ๋ยฟอสเฟต ซุเปอร์ฟอสเฟต สำหรับเกษตรกรที่ ปลูกข้าวไร่ภายใต้ความลาคชันที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชในทิศทางความลาคชันด้านทิศใต้ควรให้ ความสำคัญกับการกำจัดวัชพืช สำหรับเกษตรกรที่ปลูกข้าวไร่ภายใต้ความลาคชันที่ไม่เหมาะสมต่อ การปลูกพืชในทิศทางความลาคชันค้านทิศเหนือควรให้ความสำคัญกับปริมาณอินทรียวัตถุ ฟอสฟอรัส โพแทสเซียมและค่าความเป็นกรด-ด่างในดินโดยไม่ควรเตรียมพื้นที่ดั่วยการเผาและควร ใส่ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเพิ่มปริมาณอินทรียวัตถุในดิน การปลูกพืชคลุมดิน การทำคันดินชะลอการใหลของ น้ำหรือกันดินป้องกันการพังทลายของหน้าดิน สำหรับเกษตรกรที่ปลูกข้าวไร่ภายใต้ความลาดชันที่ไม่ เหมาะสมต่อการปลูกพืชในทิสทางความลาคชั้นด้านทิสใต้ควรให้ความสำคัญกับปริมาณอินทรียวัตถุ ในดินโดยไม่ควรเตรียมพื้นที่ด้วยการเผาและควรเพิ่มปริมาณอินทรียวัตถุในดินโดยการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ การปลูกพืชคลุมดิน การทำคันดินชะลอการใหลของน้ำหรือคันดินป้องกันการพังทลายของหน้าดิน

Upland rice planting system of farmers at Phufa Development Center, Phufa Sub-district, Boklua District, Nan Province is the crop rotation system; the farmers plant 1 time a year or more depending on soil fertility and will replant after 3-5 years. At the present, the constraint on a planting area causes declining in cultivation period and decreasing rice yield which is not sufficient to consume. This problem comes from the replanting in the same area affected fertility of soil, the spreading of weeds, insect and pests in rice field. Moreover, the terrain and weather conditions also influence rice productivity. To understand the relationship between productivity factors and the upland rice yield under different environmental conditions that can enhane the understanding of potentiality and be able to find the means to solve inadequate yield for consumption by conducting appropriate research and development technologies, this research intended to apply the geographic information systems to establish a database on productivity factors including of genetic, environment and cultural practice and to analyze a relationship between productivity factors and upland rice yield. The stepwise multiple regression was employed for indicating the upland rice yield differences of farmers at under the various environmental conditions and cultural practices. The results of study revealed that the factor influencing productivity of upland rice yield in northern steep slope area suitable for planting was a value of phosphorus in soil. In southern steep slope area suitable for planting was the number of times in weed elimination. For the condition unsuitable for planting in northern steep slope area, the factor influences productivity of upland rice yield were value of organic matter, phosphorus, potassium and pH in soil and in southern steep slope area was organic matter in soil. The recommendations from this study were as follows. The farmers planted in northern steep slope area suitable for planting should focus on phosphorus in soil by phosphate fertilizer or super phosphate fertilizer, for those who planted in southern steep slope are suitable for planting should eliminating weed regularly. For the farmers planted in northern steep slope area unsuitable for planting, they should emphasize on value of organic matter, phosphorus potassium and pH soils in the area by avoiding slash-and-burn during prepared rice field and should add organic matter to increase organic matter in soil, crop covering planted and water ridge constructing to prevent soil erosion. The farmers planted in southern steep slope area unsuitable for planting should focus on value of organic matter in soil by avoiding slash-and-burn and adding organic fertilizer to increase organic matter in soil, crop covering and building water ridge.